

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

ADVENTNÍ VĚNEC 2019

Prosinec 2019

Pietní akt v Zábřehu - 8. 11. 2019

Pietní akt ke Dni válečných veteránů v Dol. Benešově - 12. 11. 2019

SLŮVKO FARÁŘE

Astma nebo slabý infarkt?

Mohla to být obyčejná listopadová neděle, jakých jste už v životě zažili bezpočet. A hlavně její dopolední čas asi máte většinou spojený s návštěvou nedělní bohoslužby, ať už v sedm ráno či v deset dopoledne. Půl devátá v Zábřehu zase „pasuje“ někomu jinému.

V listopadu máme ve farnosti krmáš, předtím si připomínáme tzv. poslední věci člověka, které jsou charakterizovány „Dušičkami“.

Máme tu však i jednu zajímavou a milou záležitost, které říkáme „Svatohubertská mše svatá“.

Možná jste si na ni už zvykli. Typická myslivecká výzdoba s velikou trofejí jelena v blízkosti oltáře (hlavně aby nezakrýval jelen kněze a dění na oltáři ☺), pěkně řešený obětní průvod s ulovenou zvěří, předtím zajímavé a vkusné přímluvné modlitby, čtené jedním z myslivců...

Ale hlavně také zpěvy s troubeným hudebním doprovodem, což je jistě náročné pro zpěváky a hudebníky, když mají s touto mší navštívit kolem deseti nebo kolika kostelů na Hlučínsku i mimo ně.

Možná už některé části zpívané mše znáte z paměti, některé si i v duchu pobrukujejte anebo se do nich pozorně zaposloucháte, aby vám neuniklo nic z textu. Je to různé. Ale dovolím si říct, že nějaká velká překvapení na této tradiční mši svaté nečekáte...

Co se to tedy stalo s farářem v Dolním Benešově v neděli 10. listopadu 2019 na ranní – co mu vlastně bylo? Pokoušel se o něho slabý infarkt nebo měl astmatické problémy? Nebo to byla jiná slabost? Nebo dokonce předchozí den někde slavil a malinko „přetáhl?“ Nebo mu bylo špatně? (toto je několik reakcí vás farníků, které byly zaslechnuty přímo knězem nebo v okolí kostela).

Jakoby se o něj pokoušelo nějaké dojetí až skoro náznak plačtivosti. Přiznávám se, že to bylo velmi silné dojetí, které přišlo po odehrání slavnostní fanfáry při proměňování chleba v Tělo a vína v Krev Kristovu. Velmi silně mi v tu chvíli došlo, že ta fanfára vlastně patří samotnému Kristu Pánu, který sestupuje na oltář...

Už tolikrát jsem tento okamžik v životě zažil, ale v tu neděli to bylo mimořádně silné – právě díky vyjádření úcty k tomuto okamžiku fanfárou muzikantů. Děkuji jim za to.

Milí farníci, ani infarkt, ani astma, ani po flámu, ani jiný problém, ale silná chvíle Kristovy přítomnosti, kterou pokaždé nezažijete. Ale přál bych vám, abyste ji zažívali často.

PKF

Co nás čeká v roce 2020?

Poutní zájezdy:

Římskokatolická farnost spolu s MO KDU-ČSL Dolní Benešov chystají pro naše farníky tyto poutní zájezdy:

- sobota 23. 5. – pouť rádia Proglas a TV Noe, kde se modlíme za sdělovací prostředky
- pátek 3. 4. nebo 7. 8. – pouť na noční křížovou cestu do Zlatých Hor
- úterý 9. (16. 23.) 6. – pouť do Neratova se zastávkou v Králíkách
- úterý 21. 7. – pouť do Ostravy (Vřesina, Poruba)
- neděle 16. 8. pouť do Hrabyně
- sobota 19. 9. – pouť do Rud u Ratiboře, kterou organizuje MVDr. J. Koska

Na tyto poutní zájezdy zajišťujeme autobus firmy Kozak - Tour. Případní zájemci se mohou hlásit u paní T. Kubíkové či V. Švančara, ceny zájezdu budou stanoveny dodatečně.

Církevní dění v naší farnosti

- 26. 2. – popeleční středa, den přísného půstu
- 1. 3. – a každou další postní neděli ve 14:00 hod. bude pobožnost křížové cesty v kostele sv. Martina, kterou povedou skupiny našich farníků, případně hosté
- 10. 4. – Velký pátek, den přísného půstu
- 12. 4. – Velikonoce – Zmrtvýchvstání Páně
- 17. 5. – 1. svaté přijímání dětí v Zábřehu
- 24. 5. – 1. svaté přijímání v Dolním Benešově
- 14. 6. – Oslava svátku Božího Těla s průvodem na náměstí
- 5. 9. – Poděkování za úrodu

V. Š.

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 21.11.2019

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Pavel Burian, Jan Harazim, Jan Adamík, Marie Babíková, Otmar Diehel, Monika Hudeczková

Omluven: Martin Chříbek;

Host: Petr Bábík, Věra Dudová

- Přivítání členů PaER; krátká vstupní modlitba

Objekty - současný stav a výhledy:

Kostel sv. Urbana v Zábřehu

- Opravené varhany fungují dobře.
- Havarijní stav oken a podlahy v zákristii kostela sv. Urbana v Zábřehu (okna: oslovení firem, cenová kalkulace; podlaha: na jaře 2020 odkrytí podlahy, zhodnocení stavu), do budoucna výměna akumulčních kamen.

Kostel sv. Martina v Dolním Benešově

- Zhotovení nových stojanů na kola – především kvůli letnímu období, kdy je kol kolem kostela více, v dohledné době odloženo (případné natření stojanů).
- Oprava zdi pod farou – jednání s Městem odloženo na leden 2020.
- Řešení travnatých ploch kolem plotu kostela sv. Martina – křoviny (zvážení – kdo se bude o to starat, příp. zatravnění?).
- Farní sál – výhledově vybavení novým nábytkem, stoly a židle (využití sálu: pro snoubence, maminky s dětmi, soukromé akce).

Pastorace + logistika:

- Páteční adorace – zachování 3. pátku v měsíci, 18-19.30 hod.
- Zpovídání před velkými svátky i ve večerních hodinách, od 19 hod.
- Pietní akt v Zábřehu – spojen s instalací a požehnáním nového anděla a s ukončením II. svět. Války - neděle 26. 4. 2020 v 9 hodin
- Zpovědní zrcadlo – nabídnout ke zpovědnicím ve stojanu (pro dospělé, dospívající a děti).

- Mše svaté za kulturu života – Hnutí pro život v ČR (2x ročně)
- Misijní kříž – 14. 9. a 30. 3. mše svatá v červené kapli spojená s plnomocnými odpustky pro duše v očistci.
- Lektoři – nabídka setkání pro celý děkanát během příštího roku 2020.

Akce farnosti:

- Šípková slavnost – od r. 2020 organizuje už jen ŘKF.

Ekonomika farnosti:

- Stav účtu – bude podrobně zveřejněn na konci roku ve statistice.
- Postnička 2018 a 2019 (9200,- Kč) byla předána ŘKF Bohušov – P. Janu Mazurovi dne 22. 10. 2019.
- Stromky na Vánoce – oslovení p. Herudek nebo zahradnictví Ostárek.

V Dolním Benešově 21. 11. 2019

(Zápis vyhotovila VD, pro Nedělníček redakčně upravil PKF)

autor perokresby p. Josef Widlák

Světci - více, či méně známí

Sv. Ambrož - biskup a učitel církve

Památka 7. prosince

Pocházel z Trevíru, vystudoval v Římě řečnictví a práva. Když ho povinnosti úřadu konzula zavedly z Uryie do Milána, byl tam nečekaně zvolen biskupem města a 7. 12. 374 vysvěcen. Po svědomitém doplnění znalostí se osvědčil jako vynikající pastýř a učitel svěřeného lidu. Hájil čistotu pravé víry proti ariánům a s odvahou se stavěl i proti zneužívání císařské moci. Byl výmluvným kazatelem a významným autorem mnoha teologických spisů i liturgických hymnů. Zemřel o velikonoční vigílii.

S VÝMLUVNOSTÍ A ODVAHOU I PROTI MOCNÝM

Narodil se pravděpodobně kolem roku 340 v Trevíru, na Mosele v Galii (dnes v Německu). Jeho otec patřil k římské šlechtě a byl prefektem reprezentujícím císaře v polovině západní Evropy jako guvernér. Rodina se hned po otcově jmenování do této funkce přestěhovala, když ale náhle zemřel, matka se s Ambrožem a jeho staršími sourozenci Satyrem a s Marcelinou vrátila do Říma. Zde Ambrož vystudoval zřejmě řečtinu, gramatiku, rétoriku, práva a věnoval se i literatuře. Jeho sestra se údajně r. 353 slibem trvalého celibátu zasvětila Kristu jako řeholnice. První Ambrožovo působíště bylo v Sirmiu.

V roce 364 se prý Ambrož na doporučení císařského náměstka Anicea Proba dostal k soudnímu dvoru v Miláně a asi o 6 let později z něj Valentinián I. udělal místodržitele Ligurie a Emílie (severoitalských provincií).

V Miláně v té době působil ariánský biskup Auxentius, který prý neuměl ani latinsky, ale byl podporován císařským dvorem. Následkem toho byli věřící rozdělení a po biskupově smrti chtěli ariáni i katolíci dostat na biskupský stolec svého stoupence. Podle životopisce Paolina šel Ambrož do chrámu, kde obě strany jednaly o nástupci, a aby mezi nimi sjednal smír, ujal se slova. Po jeho vystoupení se ozval hlas dítěte, jež zvolalo: „Ať je Ambrož biskupem!“ Následně se k nápadu přidaly obě předtím proti sobě stojící strany, přestože Ambrož neměl teologické předpoklady, dokonce nebyl ani pokřtěn. Hned se snažil lid přesvědčit, že není

správnou volbou a snažil se všelijakými řeči sám sebe pošpinit, ale neuspěl. Lid ho prý pak střežil, než se vrátilo poselstvo od císaře s potvrzením jeho zvolení. Císař mu byl nakloněn, znaje jeho přímost a moudrost.

Ambrož pak byl jen krátce katechumenem a s velkou zodpovědností se pilně věnoval teologii. Žádal, aby jeho vysvěcení bylo oddáleno, stěžoval si, že mu bylo „učiněno násilí a zvítězilo.“ Snad všichni kromě Ambrože byli nedočkaví vidět ho na mimořádně důležitém biskupském stolci. Po přijetí požadovaných předchozích svátostí mu již 7. 12. 374 bylo uděleno biskupské svěcení. Významnou roli v jeho životě měl v Římě známý kněz Simplicianus (pam. 15. 8.). Podle některých životopisů již v dětství, po přistěhování se s matkou do Říma, byl jeho učitelem a po Ambrožově volbě za biskupa byl povolán jako jeho důvěrník.

Ambrož měl spíše menší postavu a slabší zdraví, byl ale velmi rozhodný, rázný a zároveň plný lásky a slitovnosti. Ve svých kázáních se zaměřoval na texty Bible, v nichž dovedl vyzdvihnout jak literární tak morální a alegoricko-mystický smysl, vystihoval kerygmatické těžiště a řečnickými obraty upoutával své posluchače. Mezi nimi se od r. 384 začal objevovat z důvodu kazatelova řečnického umění i Augustin (pam. 28. 8.). Toho oslovil obsah kázání, protože se týkal jeho otázek a pochybností, a byl jimi přiveden ke katolické víře.

Kazatelské dovednosti učil Ambrož i své spolubratry. Např. biskupovi Konstancovi napsal: *„Ať jsou tvé promluvy pramenem bohatým, čistým a průzračným: ať jejich mravní naučení naplňuje duši každého posluchače lahodností, líbezností tvých slov ať si podmaňuje lid, aby s radostí krácel tam, kam jej vedeš. Tvá kázání ať jsou plná moudrosti. Proto i Šalomoun praví: Ústa moudrého jsou nástrojem poznání. A jinde: Tvá slova ať vždycky mají smysl,... tvá řeč má mluvit sama za sebe, ani slovo nemá přijít nazmar nebo se minout smyslem.“*

Ambrožovo působení bylo širší, protože Miláno bylo tehdy sídelním městem císaře. Ambrož proto zasahoval do života a organizace biskupství i v severní Itálii a částečně též na území dnešního Švýcarska. Jeho vliv sahál i do vzdálenějších provincií - do Panonie, Dácie, Makedonie a dále na Východ. Podle potřeby Ambrož konal mnohé cesty.

Pokud Ambrož nemohl s někým souhlasit, rázně mu oponoval i když se jednalo o císaře nebo císařovu matku. Na druhou stranu pomohl, když tito potřebovali ve svém právu zastání. Udržoval přátelský vztah se západním

císařem Graciánem. Po jeho smrti měl nastoupit příliš mladý Valentinianus II. Tehdy jeho ariánská matka požádala Ambrože o zastání a o doprovod syna do Trevíru, kde měl jednat s uzurpátorem Maximem. Vyhověl s nadějí, že mladý panovník bude na jeho žádost prosazovat církevní zájmy.

Větší problémy měl Ambrož s císařovou matkou Justinou, která se ujala ariánského biskupa Merkurína a od Ambrože pro něj požadovala vydání jedné ze dvou milánských bazilik. Ten na to prý řekl: „*Císař má moc nad hradbami, ale nad svatyněmi právo nemá, to jsou domy Boží! Kdyby žádal, co je moje, dal bych mu vše, ačkoliv co mám patří chudým. Jsem připraven podstoupit žalář i smrt, ale chrám Páně nevydám! Kristovo stádo nezradím. Raději zemřu na stupních oltáře.*“ Tehdy po tři dny a noci setrval s věřícími v chrámě obklíčeném vojskem. Střídavě zpíval žalmy, až nakonec císařská strana ustoupila.

Der heilige Ambrosius und Kaiser Theodosius.

V roce 388 na císařské prosby znovu jednal z Maximem v zájmu císaře i církve, neměl však požadovaný úspěch, protože Maximus žádal příliš mnoho a byl rozhodnut dosáhnout toho válkou.

U Aquileji, na obranu Valentiánových zájmů, zasáhl do války východní císař Teodosius I., který Maxima porazil a pak přesídlil do Milána a Valentinianus do Trevíru.

Ambrož respektoval císaře Teodosia, ale v zásadních věcech církve zůstal neoblomný. S rozhodností se mu postavil do cesty, když v roce 390 nařídil pobít na 7000 Soluňanů... Nepustil ho do chrámu, dokud za tento čin neudělal několika-měsíční veřejné pokání. Císař ho zprvu nechtěl poslechnout,

ale pak se podřídil a o Ambrožovi řekl: „Pravdu mi ještě nikdo neřekl do očí, jen tento milánský biskup.“ A vážil si ho pro jeho zásadovost a odvahu.

Podle některých snad Teodosiovo pokání souvisí s metlou či důtkami mezi Ambrožovými atributy, avšak malíř fresky v milánské katedrále ho symbolicky vyobrazil, jak důtkami bičuje heretiky. Na fresce mají jeho důtky tři prameny a tři uzlíky, které prý mají symbolizovat učení o nejsvětější Trojici.

Ambrožova výmluvnost byla zase podle legendy předobrazena rojem včel, který se na něm prý usadil, když byl malým chlapcem. Včely měl i na ústech, aniž mu uškodily. Později si prý vysloužil titul doktora s medovým jazykem. Skutečnost je ta, že ke slabým a kajícím byl velmi laskavý, vynikal srdečností i soucítěním. Snažil se o oživení církve a co nejlepší prožívání liturgie. Ovlivnil liturgickou podobu církevního ritu, nazvanou ambroziánskou. Napsal spisy o svátostech, katecheze pro novokřtěnce a vysvětlení k vyznání víry.

V psaní morálně-asketických spisů se především zaměřoval na Bohu zasvěcené panny a kladl jim za vzor panenskou Matku Pána Ježíše. O zasvěceném životě nejen psal, ale i hovořil. Při kázáních o panenství prý milánské matky měly opodstatněné obavy, aby jejich dcery neskončily v klášterech, neboť mnoho se jich nechalo oslovit. Když psal o Panně Marii, představoval ji ve vztahu k Ježíši jako panenskou Bohorodičku, ve vztahu k církvi jako její předobraz a druhou Evu a z morálního hlediska vyzdvihoval plnost jejích ctností.

Ambrož se velmi snažil o prohloubení znalosti Písma svatého, napsal 19 exegetických spisů ke Starému zákonu a na podkladě svých kázání sestavil komentář k Lukášovu evangeliu. Jeho posledním, nedokončeným dílem, byl komentář k Žalmu 43. Ke konci života se mu zhoršily problémy působené artrózou a měl potíže s mluvením. Na Velký pátek 3. 4. 397 přijal svátosti pro cestu na věčnost a upadl do agonie. Následujícího dne zemřel, jak někdy v začátku roku předpověděl.

V roce 1295 jej papež Bonifác VIII. prohlásil za církevního učitele společně s Augustinem, Jeronýmem a Řehořem Velikým. Ambrožova památka byla stanovena na datum jeho posvěcení na biskupa.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Hledání Skrytého krále

Před mnoha lety se na zemi rozkládalo obrovské království. Bylo největší a nejsilnější ze všech, protože si podmaňovalo další a další panství.

Toto království dosáhlo nejen velkého věhlasu, ale také dobylo obrovské bohatství a jeho obyvatelé se chlubili, že jsou nejšťastnějšími lidmi na světě. Jednoho dne však do království vtrhla podivná nemoc. Zprvu zachvátila jen hrstku obyvatel, ale počet nakažených den za dnem narůstal, až nemoc přerostla v hroznou epidemii. Tato nemoc ochromovala lidi nejen na těle, ale i na duchu. Nemocní se nejdřív nemohli hýbat, pak ani mluvit a nakonec přestali i myslet...Bez pohybu a bez citu – jako zkamenělí.

Obyvatelé království si zoufali. Nešlo jim na rozum, že taková pohroma mohla postihnout právě je.

Když bylo nad slunce jasné, že se nemoc sama od sebe nezastaví, svolal král své rádce a se zlomeným hlasem se ptal, zda nevědí, jak se tajemné nákaze bránit. Rádci se drbali ve vousech, rozpačitě si odkašlávali, předstírali, že se jim udělalo nevolno, pak se začali vyptávat, kde se dalo, ale nepřišli vůbec na nic.

Nezbylo než vypsát jako odměnu celé království pro toho, kdo ho zachrání.

Král dal trubači vyhlásit po celé zemi, že kdo si na takový úkol troufá, ať se bez meškání dostaví do paláce. Za několik dní se přihlásil starý pastýř a dal králi tuto prapodivnou radu: „V takovém neštěstí pomůže jen jedna věc. Musíš poslat svou dceru za skrytým králem. Odpověď zná jedině on.“

Jak král ta slova uslyšel, zmocnil se ho smutek a veliký strach.

Nesnesl pomyšlení, že by měl poslat svou jedinou dceru do světa hledat jakéhosi neznámého krále, který se navíc ještě někde ukrývá. A tak staříka rázně odmítl.

Ale když zjistil první příznaky obávané nemoci sám na sobě, rozhodl se, že jeho radu přece jen poslechne.

Mladičká královská dcera neváhala ani na okamžik. Hned druhý den se za úsvitu vydala na cestu. Netušila, kde Skrytý král přebývá, takže ani nevěděla, kterým směrem se pustit. Jenom si velmi přála ho najít a hlavně pomoci všem obyvatelům království a vrátit jim zdraví.

Šla celý den, ale po tajemném králi ani vidu, ani slechu. Když se začalo stmívat, rozhodla se, že raději nebude ztrácet čas hledáním místa k přenocování, ale zůstane spát pod širým nebem, aby jí opravdu žádná stopa neunikla. Noc ji zastihla na úbočí hory. Tam se také uložila k spánku.

Najednou se jí zdálo, že vidí neuvěřitelně modré nebe. Vypadalo to, jako by se k ní sklánělo a objalo ji. Nic podobného dosud nezažila. Dlouho pak hleděla do noci a se zatajeným dechem. Neodvážila se ani pohnout. Jako by ji nedozírné nebe volalo jménem a ona se jím nechala unášet.

Náhle se cítila svobodnější a větší, jako by poznala všechna tajemství světa...Potom se ponořila do hlubokého spánku.

Když se příštího rána vzbudila, s údivem zjistila, že je přikrytá nádherným tmavě modrým pláštěm.

Dívka pokračovala v cestě. Potkávala mnoho lidí, kteří ji prosili o pomoc, a někdy ji dokonce vyžadovali neurvale a hrubými slovy. Ale ona se u každého zastavila a mírně a trpělivě se jim snažila vyhovět, nikoho neodmítla.

Pak se potkala s ubožákem, který byl tak chudý, že měl jen pár hadříků na zahalení svého zbídačelého těla. Princezna si bez váhání svlékla šat z jemné a hřejivé vlny a darovala mu je. Obtočila si plášť pevněji kolem těla, aby se zahřála, a okamžitě pocítila, jako by ji neviditelné ruce oblékaly do nových šatů. Byly měkoučké a nádherné. Zářily jasně červenou barvou.

Třetího dne začala být cesta postupně obtížnější a obtížnější. Dívka musela překonávat překážky a klopýtala mezi kamením. Síly ji pomalu opouštěly. Připadali jí, jako by ji na nohou tížila obrovská závaží. Ale ani ta tíha nedokázala zlomit její vůli dojít až tam, kam si předsevzala.

Nakonec před sebou uviděla krásnou zahradu. Rostly v ní nádherné stromy s hustou korunou, v níž svítily podivné plody. Princezna se posadila pod největší z nich a odpočívala opřená o jeho mohutný kmen, protože jí nezbyvala ani špetka síly.

Povzdechla si: „Kdyby tak moje nohy měly tolik síly jako moje vůle.“

V tom okamžiku obrovský strom zatřásl větvemi a z koruny jí spadly k nohám zlaté střevíčky.

Dívce padly jako ulité. Jakmile si je obula, pocítila takovou sílu, jakou dosud nepoznala. Hned mohla vyrazit na další cestu.

Čtvrtého dne cesta, po níž princezna kráčela, začala prudce klesat do hlubin Země. Zpočátku dívka musela jít tmou, která jí naháněla strach, ale potom uviděla světlo, jež čím dál víc svítilo.

Uprostřed jasného a nepopsatelně krásného světla spatřila trůn, na němž seděl mladičký král. To z něho se šířila ona laskavá zář. Trůn obklopovali duchové přírody, původci lidí a vůdci andělských zástupů.

Princezna poznala, že je u cíle své pouti. Král se zadíval na dívku, která před něj nesměle přistoupila v modrém plášti, červených šatech a zlatých střevíčkách.

Oslovil ji jasným hlasem: „Vidím, že si opravdu zasloužíš obdržet dar, který lidi zachrání.“

Ukázal dívce číši plnou jiskřivé vody. „Napij se z ní,“ pokynul jí. Potom ji požádal, aby vodu odnesla lidem a všem vyprávěla o dobrotivosti Skrytého krále.

Kdo její zvěsti uvěří, může se vody napít a bude ze své nemoci uzdraven. A dívka se podle jeho příkazu vrátila zpět k lidem.

Ale když začala poddaným svého otce ve svém království vyprávět o tajemném setkání, většina lidí jí nechtěla věřit, že takový král existuje. Ale ti, kdo uvěřili a napili se z oné číše, se ze své hrozná nemoci vzápětí uzdravili.

PRO ZASMÁNÍ

MYSLÍŠ NA NĚJAKÝ DÁREK PRO MĚ NA ŠTĚDRÝ DEN?
NA ŠTĚDRÝ DEN BY SE NIC Z TOHO NEHODILO, TO JE
SVÁTEK ADAMA A EVY A TI ŽÁDNÉ OBLEČENÍ NEMĚLI!

Přišel syn za otcem a říká: „Tati, když je mi už osmnáct, nekoupil bys mi k vánocům auto?“

Otec se zamyslel a řekl: „Když budeš více číst Bibli a necháš si ostříhat vlasy, tak by to bylo možné.“

Syn tedy slíbil a druhý den přišel znovu.

„Tati, před chvílí jsem četl Bibli a tam se píše, že Ježíš měl také dlouhé vlasy.“

„Jo, měl,... a všude chodil pěšky...“

„Tak mi přece řekni, miláčku, jaké to bylo u jasnovidce?“

„Ale abych ti řekl pravdu, vůbec jsem tam nešel.“

„Měl jsi strach z budoucnosti?“

„To ne“

„To ne, ale jasnovidec mě zklamal už napoprvé.“

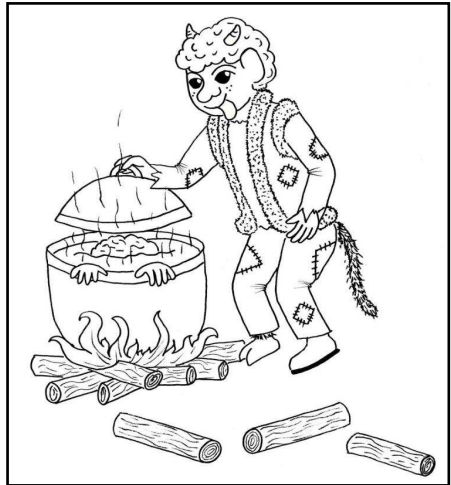
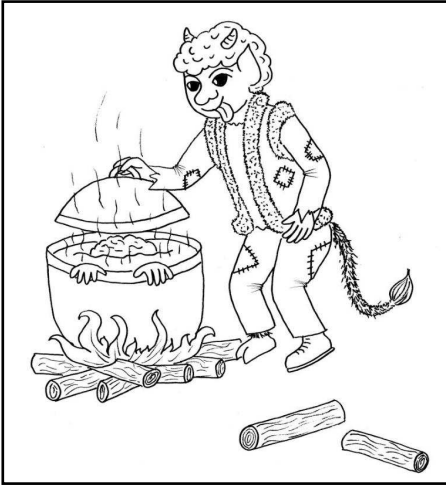
Jak jsem zaklepal, zeptal se: Kdo je?“

(Z knihy Nezbedův humor)

Připravila Marie Ohrálová

Nedělníček dětem

Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

1	2	3	4	5	6	7	8	9
V	V	V	V	V	V	V	V	V

1. struny v tenisové raketě;
2. kytovec – velká ryba;
3. bobkový list;
4. sněhová bouře;
5. malý vřed;
6. Stoupání na horu;
7. etiketa na lahvi;
8. pramen minerální vody;
9. pohled z rozhledny.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 29. prosince

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „VÍTR FOUKÁ“

Soutěže se zúčastnilo celkem 13 dětí. Z Dolního Benešova 9, ze Zábřehu 3 a 1 přespolní. V krabičce byly 4 odpovědi a 9 odpovědí přišlo na email.

- 1. cena – Kniha – O dřevěném panáčkovi – Filip Urban, 6 let, Dol. Benešov**
- 2. cena – Ladův Betlém - vystřihovánka – Michelle Lokočová 9let, Zábřeh**
- 3. cena – Legenda o svatém Mikuláši – Lukáš Král – 2. A, Dol. Benešov**

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Předvánoční svátost smíření

DB – Zábřeh: Pátek 20. 12. 2019: od 15.00 – 17.00

Dolní Benešov: Středa 18. 12. 2019:

od 08.30 – 11.30 (2 cizí zpovědníci)

od 14.00 – 17.00 (2 cizí zpovědníci)

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI PROSINCI

Sbírka na TV NOE

– odesílá se celá na potřeby TV NOE – neděle 8. 12. 2019

Sbírka na OPRAVY – neděle 15. 12. 2019

PŘÍPRAVA K BÍŘMOVÁNÍ - PROSINEC

PÁTEK 13. 12. 2019 od 19:00 na faře.

Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby a Nový zákon.

PKF

Co děláme špatně při modlitbě růžence?

- Nevzdáváme správně chválu Nejsvětější Trojici.

Budeme říkat: Sláva **Otc**i i Synu i Duchu Svatému, - jako **byla** na počátku, i nyní i vždycky – **a** na věky věků. - Amen

- Věřím v Boha,.....I v Ježíše Krista, **Syna jeho jediného**, -
- Pána našeho;.....

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na prosinec 2019

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.12.	17.00	Za + Jindřicha Struže a prosba o B.požehnání pro celou živou rodinu	
Út	3.12.	6.30	Za bohoslovce AKS Olomouc	
St	4.12.	17.00	Poděkování za dar života a zdraví s prosbou o ochranu P.Marie	
Čt	5.12.	17.00	Za Hedviku Malcharkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Pá	6.12.	6.30		
Pá	6.12.	Záb 17.00	Za Bruna Reichla, manželku, dva syny a dvojce rodiče	
So	7.12.	7.00	Za + Marii Moravcovou, dva manžely a příbuzenstvo	
Ne	8.12.	7.00	Za živé a + farníky	2.adv.n.
Ne	8.12.	Záb 8.30	Za Karla Seidlera, snachu, zetě a duše v očistci	2.adv.n.
Ne	8.12.	10.00	Za členy Živého růžence – A	2.adv.n.
Po	9.12.	17.00	Za Viktorii Štádlarovou (ned.100 let), manžela a rodiče	
Út	10.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	11.12.	17.00	Za + Edmunda Holletschka, rodiče z obou stran, za živou a + rodinu	
Čt	12.12.	17.00	Za Karla Gemu a otce	
Pá	13.12.	Záb 17.00	Za Helenu Vrchoveckou, manžela, rodiče Vavrečkovy a děti	
So	14.12.	7.00	Za rodiče Bittovy a Hilbertovy a za živou rodinu	
So	14.12.	ČK 16.00	Za + Alexandra Tomička – měsíční	
Ne	15.12.	7.00		3.adv.n.
Ne	15.12.	Záb 8.30	Za Bernardinu a Františka Dedkovy, syna a rodiče z obou stran	3.adv.n.
Ne	15.12.	10.00	Za Kristinu Kozlovou, manžela, syna, dceru a za živou rodinu	3.adv.n.
Po	16.12.	17.00	Za + rodiče, jejich syna, zetě a za živou rodinu	
Út	17.12.	6.30		
St	18.12.	17.00	Za Arnošta Postulku (ned.70 let)	Zpověď
Čt	19.12.	17.00	Za Antonii a Arnošta Pchálkovy a rodiče z obou stran	
Pá	20.12.	Záb 17.00	Za Janu Sobkovou, manžela, syna a dvojce rodiče	
So	21.12.	7.00	Za + Josefa Kolaříka – výroční	
Ne	22.12.	7.00	Za živé a + farníky	4.adv.n.
Ne	22.12.	Záb 8.30	Za Marii Barošovou (ned.90 let), za živou a + rodinu	4.adv.n.
Ne	22.12.	10.00	Za + Annu Marii Bilíkovou (ned.80 let), za živé a + členy rodin z obou s...	4.adv.n.
Po	23.12.	7.00	Poděkování za dar života, víry a kněžství; prosba o sílu k věrnosti...	
Po	24.12.	Záb 20.00	Za Josefa Vinárka, manželku, dvojce rodiče a přízeň	
Út	24.12.	22.00	Za živé a + farníky	Zasv.sv.
Út	25.12.	7.00		Zasv.sv.
Út	25.12.	Záb 8.30	Za Aleše Harazima, otce a za živou rodinu	Zasv.sv.
St	25.12.	10.00	Za Jana Postulku (ned.80 let) a za živou rodinu	
St	26.12.	7.00	Za + Karla Pačku – měsíční	
St	26.12.	Záb 8.30	Za živé a + dobrodince našeho kostela	
Čt	26.12.	10.00	Za + Karla Osmančíka, manželku, dva syny a duše v očistci	
So	28.12.	7.00	Za + Emila a Marii Ranošovy, za živou a + rodinu	
Ne	29.12.	7.00	Za Josefa Michalíka, manželku, syna, zetě a + příbuzenstvo	
Ne	29.12.	Záb 8.30		
Ne	29.12.	10.00		
Po	30.12.	17.00	Za + rodiče Štefkovy a Ivaničovy a za živou rodinu	
Út	31.12.	16.00	Poděk. za uplynulý rok, prosba o b. požehnání do r.2019 + statistika + Te Deum	
St	1.1.	7.00		Zasv.sv.
St	1.1.	Záb 8.30		Zasv.sv.
St	1.1.	10.00	Za živé a + farníky	Zasv.sv.
St	1.1.	ČK 16.00	Za Gertrudu Buhlovou, manžela a za živou rodinu	Zasv.sv.
Čt	2.1.	17.00		
Pá	3.1.	6.30		
Pá	3.1.	Záb 17.00		
So	4.1.	7.00		
Ne	5.1.	7.00	Za + Marii Koskovou, manžela a děti	
Ne	5.1.	Záb 8.30		
Ne	5.1.	10.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti u příl.60 let života a za živou r...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

J-112

1. Tichý Betlém v dálce spí, ne-tu-
ší, kdo přišel k nám, jenom Josef s Mari-
í, s nimi já jsem zván. R.: Dnes už vím, že přije
Pán, a-by všim nám byl, u jes-li-ček pokle-
kám, při-jí-mám Bo-ží mír.

2. Žádný palác, chudá stáj,
pastýřů pár ví:
bohatý je tento král,
nebe nám přiblíží.
3. Všechnu bolest, kterou mám,
každý hřích a pád
u jesliček nechávám,
toužím jen milovat.

PŘIJĎ BOHA CHVÁLIT PÍSNÍČKOU.....

Zveme všechny děti v neděli
29. 12. v 10:00 na mši svatou
v kostele sv. Martina v Dolním
Benešově.

Setkání dětí, které scholičku
navštěvují, nebo chtějí nově
navštěvovat, bude v pátek
20.12. v 17:00 ve farním sále.

Písnička pro mši svatou s
dětmi je „**Tichý Betlém**“.
Písnička je opět součástí
tohoto vydání Nedělníčku, pro
případ že i vy co čtete tyto
řádky a máte chuť si s námi
tuto píseň zazpívat.

Pošli Bohu SMS....

**... nejen pro děti, ale také
pro rodiče, prarodiče a
každého z nás...**

Na kousek papírku napiš svůj
osobní vzkaz, prosbu či
poděkování Pánu Ježíši. Před
začátkem mše svaté s dětmi
bude připravena skleněná
nádoba, na tyto vzkazy, která
bude umístěna při vstupu po
pravé straně na stolečku, kde
je k dispozici Nedělníček.

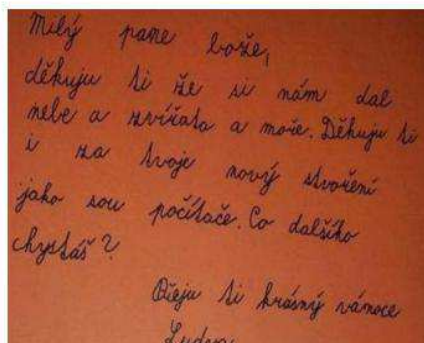
Při obětním průvodu bude
nádoba položena před obětní

stůl, kde budou naše vzkazy,
prosby a díky předány Bohu.

**TĚŠÍME SE NA MŠI SVATOU
S VÁMI ☺**

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle**

NOVOROČNÍ KONCERT

KOSTEL SV. MARTINA V DOLNÍM BENEŠOVĚ

5. LEDNA 2020 V 17:30

**“SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU
A NA ZEMI POKOJ LIDEM
DOBŘE VŮLE.”**

PROGRAM

J. S. BACH - TOCCATA IN D MINOR
M. OGINSKI - POLONAISE
IMPROVIZACE NA PÍSEŇ MODLITBA
A. DVOŘÁK - KONCERT PRO
VIOLONCELLO A ORCHESTR H MOLL

ÚČINKUJÍCÍ

VARHANY – JIŘÍ LANG
VIOLONCELLO – BŘETISLAV VYBÍRAL
ORCHESTR STUDENTŮ UM. ŠKOL
ČESKÉ REPUBLIKY
DIRIGENT – KRYŠTOF KOSKA
PRŮVODNÍ SLOVO – JAN LEFNER

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917